

כי, כאמור, מאחר והיו קרבנות רבים, ונבהלים לעשותם, הרי שאם נשפך דם אחד הקרבנות על הרצפה קודם זריקה, נמצא כוס זה שמעורב בו מכל הדמים שהיו שם, מכשיר את הקרבן בזריקתו, והגם שסובר רבי יהודה דין דחויין, אף על פי כן לא נדחה דם זה שנשפך, והיינו משום שבידו לאוספו, ואם כן **שמע מינה** שסובר רבי יהודה **כל שבידו לא הוי דחוי**.

ומסיקה הגמרא: **שמע מינה!**

גופא, תניא: רבי יהודה אומר: כוס אחד היה ממלא מדם התערובת, שאם ישפך אחד מהם נמצא שהוא מכשיר. אמרו לו לרבי יהודה: כיצד יהיה כשר על ידי שיאספו ויזרקו, וחלא דם זה שנשפך לא נתקבל בכלי, ושנינו במשנה לעיל [כה א] שאם נשפך הדם מצואר הבהמה לרצפה, ולא התקבל לכלי, פסול!?

ומקשינן על חכמים: **מנא ידעי** חכמים שלא נתקבל הדם בכלי, והלא לא דיבר רבי יהודה על מעשה שהיה, אלא אמר סברא לחשוש שמא נשפך דמו של אחד מהן!?

אמר רב שייא: כוותיה דרב אשי מסתברא שדבר שבידו לתקנו, אינו נדחה. שהרי **מאן שמעת ליה דאית ליה דין זה של דחויין** שאינם חוזרים ונראים? **רבי יהודה הוא. דתנן: ועוד אמר רבי יהודה: נשפך הדם של השעיר הנשחט, ימות השעיר המשתלח, ויביא במקומם שני שעירים אחרים, כי מאחר ונשפך הדם של השעיר הנשחט, נדחה השעיר המשתלח, כי אין בן זוגו יכול להקרב עתה. וכן אם מת המשתלח, ישפך הדם של השעיר הנשחט, כיון שנדחה מהקרבה, הרי שסובר רבי יהודה דין "דחויין".**

ומאידיך, **שמעינן ליה לרבי יהודה דאמר, כל שבידו — לא הוי דחוי**.

דתניא, לענין דם של קרבנות פסח שהיה על הריצפה [לאחר קבלתו בכוס], לפי שהיו שוחטים הרבה מאד קרבנות פסח, והיו ממהרים לעשותו, והיה נשפך הדם של כמה מהקרבנות על ריצפת העזרה, והיו הדמים מתערבים יחד: רבי יהודה אומר, כוס אחד היה ממלא אחד הכהנים מדם התערובת של כל הקרבנות אחר שנתערבו כל הדמים שברצפת העזרה זה בזה, וזורקו זריקה אחת כנגד היסוד.

הכהן, אלא תלוי בגזבר של הקדש שהרי שעירי קרבן ציבור הם.

עוד כתב בגדר דין זה, שלא די במה שהדבר בידו, אלא צריך שיהיה עומד לכך, והוכיח כן מדברי התוס', שכתבו שבנשפך הדם, נחשב בידו לתקנו משום שמצווה לאוספו, והיינו שמשום כן נחשב עומד להיתקן, וכן בהמיר דת, שאינו עומד לחזור, לא נחשב בידו לתקנו.

כיון שבעת שהמיר דת לא היה בדעתו לתקנו, ואין בזה מעלת בידו לתקנו, ולדברי הקרן אורה מתבאר, שהיות ונפסל הקרבן בעת שהמיר דתו, אין זה בידו לתקנו.

אמנם במקדש דוד [לג ב ד"ה הקשו התוס'] כתב, שבידו לתקן, צריך שיהיה זה ביד הכהן המקריב את הקרבן, ולכך אף אם יש שעירים אחרים במקדש, מכל מקום אין זה ביד